

El barri Vell i la generació tap

El barri Vell de Manresa agrada. No ho dic jo, que també, ho diuen les 1.338 persones que van respondre l'enquesta sobre percepció del Centre Històric de Manresa que va fer l'Ajuntament aprofitant el mecanisme telemàtic dels pressupostos participatius. En grau de satisfacció, el Centre Històric aprova amb comoditat, un 6,7, i en nivell d'orgull, un paràmetre més subjectiu i en el qual segurament Manresa en el seu conjunt tampoc en sortiria gaire ben parada, el barri Vell també aprova, tot i que més ajustadament, amb un 5,8. En general, l'enquesta ens confirma allò que ja sabem, però que potser no verbalitzem prou: que la Manresa antiga és un poderós centre d'atracció per a persones de la resta de la ciutat i de més enllà que hi venen a consumir (roba, calçat i hostaleria, sobretot) i a socialitzar-se mitjançant la cultura i les festes populars. En aquest sentit, un 96 % dels enquestats relacionen el barri Vell amb la cultura i gairebé un 70 % manifesta participar en activitats festives i/o culturals al Centre Històric de Manresa. Entre el què més positivament es valora, en destaca un intangible tan significatiu com difícil de definir: «l'ambient», al costat del comerç, la proximitat o la història. Pel que fa als aspectes negatius, un altre de generalitzable a tota la ciutat (i al país, segurament): la brutícia i la deixadesa, juntament amb la manca d'aparcament (gratuït, s'entén) i de parcs i espais per jugar la canalla.

Treballant una mica les dades s'arriba a conclusions molt interessants: per franges d'edat, la que menys visita el barri Vell i, alhora, més baix el puntua és la que va dels 50 i 65 anys. Per sota, com més joves, més positivament el valoren, més ús en fan i més hi voldrien viure. Dit d'una altra manera, hi ha una generació tap, que és la que en aquests moments té el poder polític, econòmic i mediàtic local, traumatitzada per una relació decebedora amb el Centre Històric -i amb la ciutat en el seu conjunt, hi afegiria jo- de la seva joventut, a qui no agrada el barri, no hi creu i, el què és pitjor, reflecteix aquesta percepció pessimista en les seves opinions i decisions en tots els àmbits. Una generació que, com en moltes altres ciutats del país, d'Europa i del món, va creure's que la qualitat de vida i la modernitat era als suburbis, a la perifèria, i va abandonar físicament i mentalment els centres urbans. Per sort, aquella epidèmia s'ha superat i Manresa, més o menys lentament, també surt d'aquell miratge per començar a entendre que és precisament en la trama urbana, als centres històrics, als barris densos, plurifuncionals i compactes, on es pot gaudir de veritat dels avantatges de la urbanitat. Més encara si, com en el nostre cas, la mida és assequible i la proximitat de la natura i la ruralitat equilibren perfectament la inevitable duresa de la ciutat.

Però, seguim capbussats en els resultats de l'enquesta. Així ens adonarem d'una altra dada significativa: Només un 22% dels enquestats viu al Centre Històric, però gairebé un 50% hi voldrien viure -dada que augmenta fins al 56% en el cas dels que tenen entre 21 i 35 anys. I per què no hi viuen, us preguntareu. També en sabem la resposta: el principal inconvenient és la manca d'oferta d'habitatge en condicions. I això ens confirma el que els que estem una mica al cas ja sabíem: que els pisos rehabilitats o construïts de nou a la Manresa antiga van buscats i es lloguen de seguida. Aleshores, per què el principal problema del barri -l'únic realment important, de fet- segueix sent que una part molt important del parc d'habitatges està abandonat o en pèssimes condicions d'habitabilitat? Per què costa tant que propietaris, inversors o fabricants de pisos es decideixin a invertir al Centre Històric de Manresa i ofereixin el que el mercat demanda: habitatges, no de luxe, però sí amb estàndards del segle XXI? Una de les claus, em temo, l'hem de buscar en la conclusió prèvia, la de la generació tap que ni creu ni aposta per aquest barri Vell. A mesura que gent més jove, nascuda a partir dels anys 80 del segle passat, amb una mirada diferent sobre el món i la ciutat, vagi ocupant esferes de poder -polític, econòmic, mediàtic, social...- local, la dinàmica regeneradora, sobretot en l'àmbit de l'habitatge, canviarà en positiu al Centre Històric de Manresa. La bona notícia, hi afegeixo jo, és que això ja ha començat a passar.

